

ТОШКЕНТ ОҚИШОМИ

Ўзбекистон Компартияси Тошкент шаҳар комитети ва халқ депутатлари шаҳар Советининг органи

Газета 1988 йил 12 июлдан чиқа бошлаган.

№ 108 (6. 597)

1988 йил 12 май, пайшанба

Баҳоси 3 тийми

ДЕМОКРАТИЯЛАШ ОРҚАЛИ— СОЦИАЛИЗМНИНГ ЯНГИ ҚИЁФАСИ САРА КПСС МАРКАЗИЙ КОМИТЕТИДА УЧРАШУВ

Илгари хабар берилганидек, 7 май куни КПСС Марказий Комитетидида оммавий ахборот воситалари, идеология муассасалари ва ижодий соҳалар раҳбарлари билан учрашув бўлди. Қўйида ана шу учрашув тўғрисидаги ҳисобот эълон қилинмоқда.

М. С. Горбачев. Бугунги учрашувни бўлажак XIX партия конференциясига бағишлаганимиз истар эдик. Биз жамият ва партия шу анжуманга тайёргарлик жараёнида қиришганини кўриб турибмиз. Шу босдан ҳам йўналишларни белгилаб олишимиз миз керак.

Матбуот ҳозирнинг ўзи-Афғанистон бўлиб қолди. Аслида партия доирасидagina эмас, балки умум-халқ миёсасида муносоралар авж олдириб юборилди. Оммавий ахборот воситалари ҳозирнинг ўзидаёқ бу борада бир мунча тажриба тўп-лади, деб ўйлайман. Турли саволлар ҳам пайдо бўлди. Шунинг учун ҳам тақлиф қилмоқчиман: сиз, ўртоқлар, ўз фикр-мулоҳазаларингизни айтиб, масалаларни ўртага қўйсанинг, шундан кейин мен сўзласам. Агар эътироз бўлмаса, шу тах-литда шиласан.

Биринчи бўлиб «Советский Союз» журналининг бош редактори **Н. М. Грибачев** сўзга чиқди.

Барча совет кишилари партия конференциясидан ниҳоятда умиддор бўлиб турибдилар, деди у. Аммо, назаримда, ҳозир коммунистлар орасида бир мунча пас-сивлик сезилиб турибди. Уларнинг бир қисми эшик қайси томонга очилар экан, деб қўтишмоқда.

Ҳозир тарих дарёларига сузиш расм бўлиб қолди. Мен ҳам шундай қилмоқчи-ман. Партия революцияни тайёрлади, партия В. И. Ленин раҳбарлигида революцияни амалга оширди, партия революцияни давом эт-тириши керак. Партия сав-ларининг бирлиги бўлмаса ва ҳар бир коммунист ўзининг жиддий масъулиятини ҳис этмаса, бунга эришиб бўлмайди, азиз ўртоқлар, бунга сира эришиб бўлмай-ди. В. И. Ленин партиянинг бирлиги тўғрисидаги масала-ни бир неча бор ўртага қўй-ган эди. Партия конферен-циясида ҳам бу масала бир-бир тарзда муқарар ўр-тага қўйилди, деб ўйлай-ман.

Энди мен ўзимиз вакил-лари бўлган матбуот ҳақида бир-икки оғиз гапирмоқчи эдим. Матбуотнинг роли, жумладан, партия конфе-ренциясини тайёрлашдаги роли жуда каттадир. Жур-налистика соҳамизда кам-қўстлик йўқми, ҳозир шун-и билмиш, айниқса, муҳимдир. Биз ҳаммиз ҳам ишта масъ-улият билан ёндашмишимиз?

Нотиқ шу фикрни давом эттириб, тарихий фактларни принципаллик, ҳалоллик, партиянинг позициялардан туриб кўриб чиқиш зарури-лиги тўғрисида, мазкур фак-тларни ўқитишнинг, ил-латини ўқитишнинг, муаммоларга асосан ёндашувларга йўл кўрсатишнинг ҳақида гапирди. Бундай ёндашувлар эса ҳо-зирга журналистикада тез-тез учраб турибди.

Бутун журналистикада ниҳоятда ҳақгўй бўлиши, аниқ, текширилган фактлар-га таяниши ниҳоятда муҳим-дир, деб таъкидлади нотиқ. Шундай ҳам бўлишди, баъ-зан кичикроқ фактга менсима-май қаралди, бу ҳол иккин-чи бор такрорланади, бора-бора эса қайта қўриш тўғ-рисидаги материалларга ишонч сусаяди.

Шахсан мен, бу ўринда ҳеч қандай маъмурий чора-ларга ҳожат йўқ, деб ҳисоб-лайман. Одамлар хотирчан ишлайверсин. Бошқа нарсалар муҳимдир. Биринчидан, журналистикадаги тарбия-вий иш муҳимдир. Бу ишни чуқурлаштириш, ку-чайтириш лозим бўлади. Ик-кинчидан, ҳар бир мақолада партиянинг позициялардан туриб баҳо бериш, ҳаммиз партия сафарининг бирли-ги ҳақида ҳамхўрлик қилиш ва ўйлаш, ўзини-ўзи қатъий-роқ тергаб туриш лозим. Ана ўшанда ишдаги нуқсон-лар кўпроқ бўлади.

Бўлажак партия конфе-

ренциясида биз қайта қўриш деб атаётган ишларнинг на-тижалари ҳақида, албатта, гапирилди, деди «Наш со-временник» журналининг бош редактори **С. В. Видулов**. Барча оммавий ахборот во-ситаларида ўқувчилардан ке-лаётган хатлар ҳозир шундан далolat бериб турибдики, халқ ана шу саволга жавоб кидирмоқда ва қайта қўриш-нинг натижаларини аниқ-равшан ҳис этишини истай-ди.

Мазкур натижаларга жўн-гина, фақат турмуш нуқтаи назаридан баҳо бериш му-мкин эмас. Инсон қалби, ин-сон омили тўғрисида, яъни бош масала ҳақида бир ла-ҳза ҳам унутиб бўлмайди.

Назаримда, қайта қўриш-нинг биринчи ва энг асосий натижаси шундаки, биз ҳам-мамиз, бутун халқ илгарида-гига нисбатан бошқача бў-либ қолдик, деди сўзини да-вом эттириб нотиқ. Одамлар баралла, талабчанлик бил-лан, баъзан ҳақ-ғазаб бил-лан қайта қўришга ҳалаб бериётган нарсалар ҳақида гапирмоқдалар. Одамлар шахсий манфаатлар по-зициясидан туриб эмас, балки далаат нуқтаи назардан, Батаи манфаатлари, по-зициясидан туриб гапират-ганиларни, айниқса, му-ҳимдир. Азаладан «Дунё-ни сув босса, тулғи-га чиқмайди» деган қўйил-ди ҳам бугунги кунда қайта қў-риш руҳида қир юрита бош-ладилар.

Бу журналхонларнинг хат-ларидан ҳам кўриниб туриб-ди. Одамлар бу матбуотлар-да бизнинг газета ва журнал-ларимиз саҳифаларида ўқи-ётганларига баъзан мос тушмайди. Ўз фикр-мулоҳазаларини ҳам дан-ғал баён этмоқдалар. Хат-ларда теран ҳулосалар ва го-ят амалий тақлифлар ҳам бор. Умуман бу хатлар халқ донолигининг, тажрибаси-нинг ҳазинасидир, деган бў-лур эдим. Бу хатларда халқнинг қалби акс этган. Афсуски, ана шу мак-тубларни биз тўла назардан ўтказишга, ўрганиб чиқишга улгурга олмаيمиз. Аслини олганда, бу умумхалқ фик-рини билишдик. Одамлар са-волларига ўзлари жавоб бер-моқдалар, кўнглиларини очиб гапирмоқдалар ва бу овозга қўлоқ солиш зарур. Таассу-фки, кўпгина редакцияларнинг хатлар бўлимлари нелаёт-ган мактубларни ўқиб-ўр-ғаниб чиқишга қўйиб эмас, ай-рим адабий-бадиий журнал-ларда эса бундай бўлим-ларнинг ўзи йўқ. Масалан, бизда ҳам шундай. Афсус-ки, шундайларимиз ана шун-дай тузилган.

Маълумки, Ғарба жамо-атчилик фикрини ўрганади-ган катта-катта институтлар бор. Мамлакатда содир бўла-диган воқеалар ҳусусида халқнинг фикрини мутлақо аниқ билиш лозим бўлиб тур-ган ҳозирги вақтда, ўртоқлар, нега энди биз халқ фикри-ни чуқурроқ ўрганиш, те-гишли муассасалар ташкил этиш тўғрисида ўйламасли-гимиз керак.

Шундан кейин нотиқ қай-та қўришда партиянинг ро-ли тўғрисида батафсил тўх-талди, бюрократияга қарши қатъий кураш олиб бориш зарурилиги ҳақида гапирди. Бутун халқ натижаларни қўтиб турган ана шу ку-рашда оммавий ахборот во-ситаларининг роли салмоқ-лидир.

Айни вақтда матбуотда коммунист олдига қаттиқроқ талаблар қўйиш, партия са-фарини бу юксак унвонда до-ғ туширган имсоллардан тозалаш тўғрисидаги масала-ни қўйиш керак. Партия конференциясида ана шу мулоҳазани муҳокама қилиш лозим, деб ўйлайман. Пар-тия «оз бўлсин-у, соз бўл-син» принципи асосида қў-рилиши керак. Партия ому-раътиборини ошириш резер-ларидан бири ана шунда, деб ўйлайман.

Нотиқ жамиятда тобора авж олаётган ўғаришларда эътилол, халқ оммасининг роли ҳақида гапирар экан, биз инсон омили соҳасида қайта қўриш деб атаётган жами ишдан кўзга тутилаёт-ган мақсад бепарволикка бата-мом барҳам беришдан, халқ-ни илҳомлаштиришдан изо-батдир, деб таъкидлади. Биз

ўтмишдаги хатоларни мар-дона тан оляимиз. Халқ ана шу мардоналикка анча-дан бери иттиқ эди, халқ жон-дили билан қайта қў-риш тарафдоридир.

Эндиликда қадди-бастии тиклаб, бошни баянд кўта-риб, ёнг шимариб ишга ки-ришиш муҳимдир. Оммавий ахборот воситалари ҳозир одамларда Батанимиз билан фахрлиниш туйғуларини, қай-та қўришнинг талаб қили-шига ишончни уйғотишдек асосий юмушни адо этиш-лари керак.

Ҳозир биз бошимиздан ке-чиратган пайла — ниҳоятда жиддий давр, бурлиш дав-ридир, деди ўз нутқида «Но-вий мир» журналининг бош редактори **С. П. Залигин**. Ҳамма нарсаси яхши, мува-фақият таъминланган, деб айта олмаимиз. Ҳа, муваф-фақият таъминланган, деб ўйлайман. Муваффақиятни таъминлаш учун ниҳоятда жиддий тадбирлар қўриш та-лаб этилади. Биз омма де-лаётган эътилол, ишчилар синфи, деҳқонлар қайта қў-ришни заҳм-шави билан кў-риб олятимиз, деб ўйлаш керак эмас. Қўйишга биз-нинг назаримиздан четда қолаётган интимий ҳаётни менсимаслик мумкин эмас.

Гап шундаки, биз интимий фикрга қўлоқ солиш ва уни дастур қилиб олишга уқ-миш эгарди эмас. Нималар бўлаётганига эътибор берай-лик. Ахир, бизда қанчадан-қанча намоёнликлар, пикетлар бўлмоқда, янги қўришлар, ўрмонларнинг кесилиб кетаётгани ҳусусида қанча-дан-қанча шикоятлар туш-моқда. Бу ўринда гап фақат дархатлар, фақат ўрмон ҳа-қида бораётгани йўқ. Агар биз ҳозир табиятни сақлаб қолишни талаб этаётган одамларга пешов чиқмасак, улар билан тил топиша ол-май қоламиз. Улар бизга ишонмай қўйишади.

Партия раҳбарияти бил-лан жамоатчилик ўртасида аниқ-равшан алоқа бор. Аммо ўрта бунин ишта ки-ришиши билан ноиттифак бў-лашади, ўша алоқалар йўқолади. Яна экология ма-саладарида қайтмай бўлади-ми? Ҳозир ҳар бир одам яна 5—6 йилдан кейин ҳеч қан-дай истибқол бўлмаслигини сезиб турибди. Шундан га-пирин қайта қўриш ҳақида ка-пираимизми, бошқа нарсалар гаплашмасми, ресурслар қамал бораверди. Одамлар ҳам бунини тушуниб туриш-ди.

Шундан кейин нотиқ кадр-ларни тўғри танлашнинг му-ҳимлигини таъкидлади. Ик-кин-уч кишини ишдан олишга-нидан кейин тартиб бўлади, деб ўйлаш мумкин эмас. Ана шу одамлар бирон-бир жойда ишлаган. Ахир улар яхка яшаши мумкин эмас-ку. Демак, ким-ким билан ало-қа боғланганини, ана шу ало-қалар бугунги кунда иш узиб ташлашнинг икки йўми, билиб олиш керак.

М. С. Горбачев. Ҳа, кадр-лар ҳақида гаплашайлик. Бу мавзу жўн мавзу эмас. Биз-да министрларнинг 66 про-центи, область партия ко-митетлари биринчи секретар-лари ва область ижроия ко-митетлари раисларининг 61 проценти, шаҳар ва район партия комитетлари бирин-чи секретарларининг 63 про-центи янгиланди. Ҳа, шун-дай ўзгаришлар бўлди. Улар-нинг кўпчилиги яхши иш-ламоқда, замонави тўғри тушуниб, зиммаларига кат-тарок юмушларни олишгани-ни кўрсатишмоқда, янги ўз-гаришларга ҳаммадан бў-лашмоқда, одамларнинг та-лабларини бажаришмоқда. Бундайлар кўп. Қонун йўли билан жазо бериладиган қил-миш бўлмаган кишилар ҳам бор. Лекин уларга ўт-миш давр муҳрини босган.

Ҳозир янги одамлар, кў-пинча кўтилмаган одамлар кўтарилмоқда. Халқ бунин сезиб турибди ва уларни қўллаб-қувватламоқда. Шу босдан ҳам биз ҳаммамиз демократияга, демократик жараёнга содиқликка қа-самед қилишимиз керак. Ҳа-миза ишлаб турадиган дасту-рлар зарур, бу дастурлар ёрдамида жамоатчилик ҳам-ма поғоналардаги раҳбарлик

лавозимларига истеъдодли, ғайрат-шиқоватли, ҳақиқатан ҳам қобилиятли одамларни кўтариши керак. Бу юқори-дан буйруқ билан тайинлаш-ларга нисбатан яхшироқ ва ишончлироқдир. Демокра-тия деганимиз — мана шу.

Демократияда ҳам нуқсон-лар бўлади, бўлиши мумкин, ўртоқлар. Аммо мен бирон-бир киши бизга яна ҳам тўғрироқ ёндашувни тақлиф этиши мумкин, деб ўйламай-ман. Шунинг учун ҳам бу жараён авж олиб боравер-ради. Ҳаёт-ҳаётда, ҳар ким ўз қаричи билан ўлчайди. Масалан, менга яқинда бир яхши одам хат ёзиб юбориб-ди. Хатда қуйидаги сатрлар бор: мен сизни ёқлайман. Михаил Сергеевич, Сиз яқин-да нутқ сўзлаганингизда аса-бийлашбироқ гапирганингизга эътибор бердим. Сизга шунини айтишим ке-ракки, оддий хизматчилар асабийлашши мумкин, ле-кин бу раҳбарга ярашмайди.

Халқ гапирити, бу яхши, ўртоқлар, бу ошқоралик дои-расида бўлмоқда. Нохуш ўтмиш даврда бўлганидек, танкид учун кишиндан ўч олишга ўрнини раҳбар-нинг обрўсини ниҳоятда ту-ширади.

Биз ленинчасига яшаши-миз керак. У принципал негизда одамларни бирлаш-тириш, жипслаштириш, уш-тириш учун бутун эҳтироси-ни, сиҳат-саломатлигини баҳш этган эди! Биз ҳам қайта қўришга бутун куч-ғайратимизни сарфлаб, ҳа-ракат қилишимиз керак.

С. П. Залигин. Биз ҳам бу-ерга ўз-ташвишларимиз бил-лан келдик.

Назаримда, жамоатчилик-нинг ролини қўчайтириши-миз керак. Айтайлик, КПСС Марказий Комитетидида ёки СССР Министрлар Советида бирон-бир министрликнинг ҳисоботи тингланган. Шун-дан илгарироқ ана шу мута-хассисликка яқинроқ киши-лардан бирон-бир жамоатчи-лик кенгаши тусаска қандай бўларкин? Бу одамлар маж-лисга келиб, ҳисоботи тингланаётган одамларга са-воллар беришсин.

Биз турли жамиятлар ту-завердик, уларда яна бюро-кратик аппаратлар пайдо бўлиб, ёзишмалар бошланиб кетди, яна биз ўйлаган на-рса чиқмади.

М. С. Горбачев. Афсуски, ана шу жамоатчилик ташки-лотларига ҳам қайта қўриш-дан илгариги даврга хос бўл-ган эскича ва бир қилинда фикрловчи кишилар келиш-моқда. Улар, аввало, ҳуку-мат телефон аппарати ўрна-тиш, яхши бинаго, машина ва бошқа нарсаларга эга бў-лишни, жойларда ҳам ҳошим-лар бўлишни, уларга кўр-сатма беришни ўйламоқда-лар. Жамоатчилик ташки-лотларининг фаолияти кў-пинча шундангина иборат бўлиб қолмоқда. Иш шу да-ряга бориб етмоқдаки, ўз-шанга бирон-бир танкидй мулоҳаза айтиладиган бўлса, бунин улар ана шу жамоатчи-лик ташкилотига кирган ки-шиларга ҳурматсизлик деб баҳоламоқдалар.

Бу жуда кенг тарқалган ҳодисадир. Қўшлар худбин-лик ва таъмайтириш билан ўз манфаатларини ўйлайди-лар, аммо халқ тўғрисидаги, социализм тўғрисидаги ғамхўрликдек эзу гапларни айтиб, Ҳазарининг ана шу салбий ҳусусиятларини яши-рини истайдилар.

Мен шахсан эъзуликка ас-тойдил интилаётган, халқ ташвиши, ҳаёт ташвиши билан яшаётган кишига нисба-тан ҳаммиза сидиқидилан му-носабат билдириш тарафдо-риман. Бундай одам ҳатто янгиллиши, хато қилиши мумкин, аммо мен уни ту-шуниш ва унга ёрдам бериш мумкин, деб ҳисоблайман.

С. П. Залигин. Иккин-учта жамиятининг ҳисоботини ҳам эшитиш лозимдир? Жамият-ларини-ку тузиб қўйди, ора-дан бир йил ҳам ўтиб кет-ди. Энди ишга назар солиш керак...

М. С. Горбачев. Икки-уч-та журналнинг ҳисоботини эшитиш ҳам зарур бўлар.

С. П. Залигин. Марҳамат. Журнал ҳамманинг кўз ўн-

гида, мана журнал босилиб чиққан.

«Правда» газетасининг бош редактори **В. Г. Афанасьев** сўз олади. Ҳозир журналистлар, ёзувчилар, оммавий ахборот ва пропа-ганда воситалари ходимлари даврасида ҳам зимдан, ҳам ошқора баҳс бўлмоқда. Ҳўш, нима муҳимроқ: ўтмиш ва бугунги кунни ҳадеб танкид қилаверишим? Ёки бирон-бир ижодий тақлифлар, ҳозир ол-димизда турган ҳаётй му-аммоларни ҳал этишининг формалари, методлари ва воситаларини ишлаб чиқиш-ми? Фикримизча, танкиднинг, шу жумладан, тарихимизни танкид қилишнинг нақадар муҳимлигига қарамай, ҳар қалай, ҳозир энг муҳими бунёдкорлик иншидир. Агар биз тарих муаммоларига му-рожаат этар эканмиз, авва-ло, турли эсдаликларга, ўй-дирмаларга эмас, балки факт-ларга таянишимиз керак, деб ўйлайман. Турлича хотиралар, ўйдирмалар-га таянадиган бўлсак, биз жамоатчилик фикрини қалғитамиз, тарихнинг ўзини ҳам қалғитамиз, ёшларимиз-нинг фикрини қалқаштириб қўямиз.

Бўлажак партия конфе-ренциясида кўриб чиқиши-ни лозим бўлган масала-ларга тўхтайлик: нотиқ, ав-вало, партиянинг раҳбар-лик роли ҳақида, яна бир қарра аниқ-равшан ва қатъ-ий таъриш лозимлигини таъ-кидлади. Бунинг босни ни-мада? Бу ҳозир шунинг учун зарури, демократиянинг жу-да яхши байроғи ва шпор-лари остида баъзан партия-ни халққа, бошқа қандайдир ташкилотларга сингдириб юборишга бевосита ўриниш-лар бўлиб турибди.

Яна бир муҳим масала бор — бу партия органдари-нинг структурасига тааллу-лидир. Ана шу масала ҳу-сусида «Правда» газетасига тақлифлар билдирилган қў-лаб хатлар келмоқда. Ай-тайлик, тармоқ бўлимлари-ни тутатиш, уларга барҳам бериш, партия органдари жойлашнинг ўзини кўри-б чиқиш тақлиф этилмоқ-да.

Контрол ҳақидаги масала ҳам гоит мураккаб масала-дир. Газетчиликларимиз ва ай-рим олимлар партиядаги Марказий контрол комиссия-сини тиклаш, уни қайтадан тузишни тақлиф этмоқдалар. Бунинг устига мантиқ ҳам ажабтовур: бизда оппозиция-даги партиялар йўқ, аммо биз социалистик плюрализм ҳақида гапирмоқдамиз, Мар-казий контрол комиссияси ҳам партия ичида бўлади, демак, биз социалистик плю-рализмга эга бўламиз, бироқ аниқ-пўхта, қаттиқ контрол ўрнатилади.

Мамлакатимизда экономи-ка, қишлоқ хўжалик масу-лотини, халқ истеъмоли то-варлари масалалари энг му-раккаб масалалардир. Биз тўб иқтисодий ислохотни қа-бул қилдик. Аммо ислохот кўнгилайдиган амалга оши-рилмаётганининг рўй-рост айтилди. Биринчидан, ислох-от шунинг учун кўнгилайд-гидек амалга оширилмайти-ни, ҳали маъмурий-буйруқ-бозлик аппарат жуда кат-та. Бу аппарат қороздан бош-қа ҳеч нарсаси бераётгани йўқ. Ҳамма ёзаверди, буй-руқ, қўрсатма бераверди, текширувлар ва комиссиялар кўп. Бу ўринда биз бошқа-рув аппаратимизни қайта ту-зишга қатъий билан кири-шишимиз зарурилиги аён бў-либ турибди.

Марказда биз министрлик қисқартирилганлигини, айни вақтда бирон-бир институт тузилганлигини кўриб ту-рибмиз. Илгари министрлик-да ишлаган амалдорлар бош-қа аппаратга ўтмоқдалар. Мен катта бир инженер идо-радан станок ёнига, заводга, фабрикага ўтганлиги ҳақи-даги бирон-бир мисолни эшитганим йўқ. Одамларнинг психологиясини ўзгаришти-риш лозим. Бу мураккаб ва муш-кул ишдир, аммо бусиз биз узоққа бормаймиз, аппа-ратни қисқартириш ҳам ҳеч нарсаси берамайди. Биз «Прав-да»да бу ҳақда ёзган эдик, яна ёзмақчимиз.

(Давоми 2 ва 3-бетларда).

© «Главтайп»-строй»га қарашли 2-пар-дозлаш трестининг А. Нудашев ва Р. Гай-нуллин бошлиқ бригадалари аъзолари йил бошида Бутуниттифок XIX партия конфе-ренцияси очилганидан кунгача йиллик план-ни бажариш ташаббуси билан чиққан эди-лар. Янги хўжалик шартонда меҳнат қи-лаётган бу коллективлар айни пайтда вақт-дан ўзиб, май ойининг учинчи декадаси ҳи-собида меҳнат қилишяпти.

Трест бўйича бу йил 7 миллион 600 минг сўмлик иш бажарилади. Пландан ташқари 90 минг сўмлик пардозлаш ишлари амал-га оширилади.

© 2-ўйсозлик комбинатининг 4-қурилиш бошқармачи қарашли Н. Мельников бри-гадаси йиллик планни Бутуниттифок XIX

партия конференцияси очилганидан кунгача бажариб, пландан ташқари 1 миллион 300 минг сўмлик қурилиш-монтаж ишларини урдалашга аҳд қилган. Ҳозир бунёдкорлар шахримизнинг Т. Шевченко кўчасида қад кўтарётган 152 оилга мўлжалланган ту-рар жой биносини муддатидан илгари фой-даланишга топшириш учун ҳаракат қила-яптилар.

Бошқарманинг Н. Галиулин, В. Цой, А. Гайзов сингари ошқалб ёшлари бошчи-лик қилаётган бригадалар ҳам ўзлари бунёд этаётган Лисунов кўчасидаги 144 квартиралар турар жой биноси ва 2-Қорақ-миш массиви 4-микрорайонда қад кўта-ретган 81 оилга мўлжалланган бинаоларда-ги қурилиш ишларини коммунистлар ан-жумани кунгача адо этишга аҳд қилишган.

ЗАМОНДОШИМИЗ

Қўллар сеҳри

— Заводга қандай қилиб келиб қолган-сиз дейсизми? — У мейда қўлларини артиб қаддини хийл ростлади-да деди: — ҳар қол-да тасоддий эмас. Турмуш ўртоғим Борис бирга ишлашни тавсия этганида бироз ҳая-жолландим. Аммо эътироз билдирмадим. У ўз иш ҳақида, «Ташэлектромаш» за-водиди қайноқ иш жараёнида тўғрисида кўп гапириб берганди. Ичти бир туйғу ме-ни шу қорхонага чорлаб турарди. Мана 16 йилдан буён заводдаман. Коллективимиз ахл. Ҳамма ишчилар бир-бирларини ас-тойдил хурмат қиладилар. Бригаданидаги-ларни худди бир оила фарзандларига ўх-шатганимиз келади.

Валентина Васильевна берилиб сўзла-рди. Унинг фикрлари меҳнатга муҳаббат, касбга садоқат ҳиссига тўла эди. Ҳа, фа-қат меҳнатини одамни камолот сари бош-лайди, унга чексиз қувонч, бахт-савоат кел-тиради. Аммо биз йиғувчи-слесаринг хат-ти-ҳаракатларини кузатиб бошқа бир фикр-ни ҳам кўнгиладан ўтказдик: бахт уин эмас, у бахтни ардоқлаяпти.

— Айтингчи, бирон марта касбиянғиздан ногилимизми? — сўраймиш ундан.

— Эслолмайман, бизда яхши ишлаш учун имконият етарли. Заводимизнинг тар-моқ саноат қорхоналари ўртасида илгори-ги ҳам бунин тасдиқлаб турибди. Ҳаммаси ўзимизга боғлиқ. Қайта қўриш бизга иж-одий ҳаракат қилишни, қамчиликларга му-

росасиз бўлишни ўргатди. Ҳозир ҳаммамиз Бутуниттифок XIX партия конференцияси-ни нуқсонсиз қўтиб олишга тайёргарлик қў-ряпмиз. Мамлакатимиз коммунистларнинг бўлажак анжуманидан ундимиз катта. У ошқоралигини, демократияни янада қулай-тиради. Коммунистларнинг фаоллигини оширади.

Сизнингча нима энг муҳим: планини ёки сифат?

— Иккаласи ҳам. Аммо план реал мақ-садларга асосланган бўлиши керак. Мана, биринга меннинг ўзимни олайлик. Смена да-вомига имкониятмига қўшимча битта трансформатор йиғиниш мумкин. Бошқа-ларини ҳам шундай деб ўйлайман. Аммо ба-жарган ишларига рази солинса, хилма-хил-лиги кўзга ташланади. Бунинг асосий саба-би — ишнинг ҳамма босқичида бир метёр-да бормайганимиз.

Завод янгиланиш йўлида одимламоқда. Юзига келётган бир қатор ўзгаришлар қайта қўриш талабларига мос тушмаяпти. Зеро, бу юзгиларда йиғувчи-слесарь Вален-тина Васильевна Давидованинг ҳам ўз ҳис-саси бор. Унинг поэтик қўллари бунёд эта-ётган махсулотларни жаҳоннинг бешта мамлакатини олмақда. Ҳа, бу қўллар жўжи-закордир.

Р. АХМАДАНИЕВ.
СУРАТДА: Валентина Давидова.
Т. Каримов фотоси.

«Уй-жой» программаси

Хоҳлаган квартирангизни танлаб олинг

«Технолог» илмий ишлаб чиқариш бирлашмасининг инже-нер-конструктори Р. Сафин янги топширилган уйдан хоҳлаган квартирасини танлаб олди. Унга бу ҳуқуқни касбага соиз ко-митети ва меҳнат коллективни кенгаши берди. Чунки Р. Сафин ишдан бўш вақтларида — чизмалар устидаги ишни тутатган, дам олиш кунлари — ана шу уй қ

ДЕМОКРАТИЯЛАШ ОЎРҚАЛИ — СОЦИАЛИЗМНИНГ ЯНГИ ҚИЁФАСИ САРИ

(Давоми. Боши биринчи бетда).

Танқид ҳақида бир-икки оғиз гапириб ўтмоқчиман. Аҳоли яна ёмонлашди. Бир пайтлар танқид қор қилар эди, танқидда жавоб беришарди. Ҳозир яна танқидий мулоҳазаларга жавоб беришга чап бермоқдалар. Бир марта, икки марта, уч марта ёзмаз. Лекин жавоб беришмайди.

Нуксонлар, хатоларга ҳали ҳам йўл қўймоқдамиз, албатта, баъзан танқид ўқи нишонга теғмайпти ва номуносив одамни ҳимоя қилмоқдамиз. Биз буларнинг ҳаммасини тан оламиз. Илоҳи борича бунга қарши жиддийлик билан курашмоқдамиз.

«Октябрь» журналининг бош редактори А. А. Анянцев ўз кутубхонасига маълум тарихий, революция тарихини ўрганиш проблемаларига бағишлади. Нотиқ конкрет миқдорлар айтиб, бундай ўртақчиликнинг ҳақиқатини таъкидлади. Бундай фактлар эса анчагина.

М. С. Горбачев. Октябрнинг 70 йиллиги тўғрисидаги доклады ёзаётганимда менга мамлакат ҳаётининг энг муҳим босқичлари тўғрисидаги ҳужжатли фильмлар рўйхатини тузиб беришган эди. Бизда жуда катта кинохроника хазинаси бор, бу хазинанинг ўш шарҳлари ҳам кучли тарғибот материалдир. Бу материалдан яхшироқ фойдаланиш, у билан халқни кенгроқ таништириш керак...

А. А. Анянцев. Тарихий ўтмишни муқосса қилиб, одамларда она Ер, мамлакат ҳўжияни тўғусини тарбиялашнинг керак. Ҳолбуки, ҳозир эр ҳақидаги Қонун ҳам йўқ. Экология соҳасида бўғимлик, ана шундан Қонун чиқарилиши керак. Баъзан шундай бўлмоқдаки, бўлгусор унумдор тупроқни қор қарғига қўлаб ташламоқда, лойи эса юзга қачқариб қўймоқда. Бунга ким жавоб беради?

Нотиқ махсус комиссия тузиб, қишлоқ ҳўжалиги тўғрисидаги масалани унинг барча жиҳатларини қамраб олган тарзда тобуан қўриб чиқиш лозимлиги тўғрисидаги тақлифини айтиди. Соҳиқор, меҳнатқаш инсон ерга туп қўйиб, палак ёшичи учун болалари, неваралари унинг ишини давом эттириши учун ҳамма шароитлари яратиб керак. Деҳқон қўчмақчи бўлмаслиги лозим. Ижара пудратини шу нукта назардан тарғиб этиш зарур.

Бизда эса пудратчилар ерни фақат бир мавсумга олмақдалар ва ердан иложига борица кўпроқ наф қўриб, унинг «тинка-мадори»ни қўриб қўймоқдалар. Келгуси йили пудратчилар ана шу ерни олишадими, ёки бошқасини — номаълум. Бу фақуллода муҳим, балки ниятда муҳим масалалар...

М. С. Горбачев. Фикрингизга қўйшаламан. Сиесий бюронинг яқинда бўлган мажлисида шу ҳақда гаплашдик. Ваъзи нарсаларни охиригача пухта ўйлаб қўрмаганга ўхшаймиш, менда ҳам шундай таассурот пайдо бўлди. Деҳқон ерини соҳиб сифатида, мустақил одам сифатида ўзининг барча имкониятларини ҳис этиб амалга оширишига, иш билан чинаямаги шугулла-нишига қар қалай имконият берилаётганлиги чоғи. Агар қолхозларда ижара пудратни гоёсини тўғри, тўла-тўқис амалга оширсак, жуда катта наф қўриш мумкин. Ҳар бир ижарачига тўла-тўқис меҳнат қилиши учун, шу жумладан, техникдан унумли фойдаланиши учун барча имкониятлари яратиб керак. Ижара ҳақидаги шартнома бунга нафолот бўлиши лозим.

Деҳқон ўз елкасида «зил-замбилак» экни қар қалай қўриб турибди. Биз ҳали унга тўла-тўқис ишонаётганимиз йўқ. Чакки қиёганимиз, Одамлар ваъзятга ақлдор билан баж беришга қодирдилар. Менга бир воқеани айтиб беришган эди, Ульянов областидаги қолхозлардан бири тўла-тўқис пудрат усулига ўтган экан, қолхозчилар ўн нафар мухассисни биронта ҳам бригадага олишмади, улардан воз кечишбди. Улар бу одамларнинг ишқам эканлигини билишадими? (Залда жўлағани).

Шуни рўй-роҳт ёзиб қўйиб керак: агар одам ерни ижарига олиб, ижара шартномасига қўра ишламоқчи экан, унга рад жавоби беришга ҳеч кимнинг ҳақини йўқ. Ҳозир эса рад жавоби бермоқдалар. Ижарачига катта имконият бериш керак!

Овоз. Москва областининг Краснотурск районига ҳозир 1000 та хонадон оливи пудрат асосида ишламоқда...

М. С. Горбачев. Қолхоз ва совхоз яқинида шаҳарча бўлса, шаҳарликларга ҳам рад жавоби бермаслик керак, улар деҳқончилик қилимоқчи экан, сабабот,

мева етиштиришаверсин, ҳўжалик юртишаверсин.

Мамлакатда социализм, ҳўжалик юртишининг социалистик системаси қарор тоғган. Аммо шахсий ва инкимоий манфаатларини қай тариқа қўшиб олиб бориш керак, ҳозир муносабатлар характери қандай бўлиши керак — айтиш шў масалаларини ҳал этиш лозим. Биз тўғри йўлдан бораётганимиз кўриниб турибди. Инсон ер соҳибчи бўлиши керак. Ҳар ким ўз йўғин билан зўғум қилиб, ҳўжияни ўтказавериши деҳқоннинг медалсига теғди. Псков областидаги ер механизатор ерни ижарига олибди. Уй қўрибди, трактор ва қомбайни тузатибди. Нега бундай қилганини сўриштиришганда, оғзини кучи етмаган ҳар бир одам таламга келиб, буйроқ беравериши жонимга теғди, деган экан. Шундай одамлар келишганда ишни тўхтатишим, ҳисоб беришим, ишим ҳақида батафсил гапириб беришим керак, келган ўша одам яна тақабурлик ҳам қилади. Жонга теғди. Мени аҳмоқ деб ўйлаш чоғи, менимча атрофимда бунақалар кўп (қўғи). Мен ўша механизаторни қўлаб-қувватлайман. Одамлар кенг қўлама шарт-шароит яратиб, уларга деҳқончилик қилиш ва ҳўжалик юртиш имкониятини бериш лозим.

Овоз. Имконият яратиб бериш учун ҳодими ҳимоя қиладиган Қонун керак...

М. С. Горбачев. Қонун керак. Деҳқонни, қишлоқдаги одамни иш билан таъминлаш даркор. Бу иш Қонун муҳофазасида бўлмоғи лозим. Саноатда ҳам, қўриладиган ҳам шундай бўлиши керак.

«Известия» газетасининг бош редактори И. Д. Лавтеев бундай деди: Биз журналистлар, идеологлар учун, аввало, ўзимизга топширилган ишни қандай бажарётганимиз ошқоралик сиеэсатини қай тариқа олдинга силки-таётганлигимиз муҳимдир, ошқораликни қай тариқа ривожлантираётганлигимиз, қарор топтираётганлигимиз ва нималарга эришганлигимиз муҳимдир. Ошқоралик сиеэсати шу қадар чуқур илдиш олдики, энди орадага қайтиш мумкин эмас, деди нотиқ.

Эндиликда совет халқига эна эмас, бутун дунё ҳам ошқоралик сиеэсатини қайта қўришимизни жадаллаштиришнинг омилли деб билимоқда. Одамлар ўз келажакини ҳам, бутун мамлакат келажакини ҳам ошқоралик сиеэсати билан боғламоқдалар. Шу боисдан ҳам ошқораликка қар қандай таҳдид халқининг қаршидигига учрамоқда.

Аммо ошқоралик сиеэсатининг ўзида ҳам муаммолар пайдо бўлди. Конференцияга тайёргарлик қўлар эканми, бу ҳақда ҳам гапир-ишимиз керак. Масалан, демократиялаш жараёнининг ўзи, ҳаётнинг ўзи ўртага қўйган янги муаммолар, янги фактларни ёритиб ва идрок этишга дуруст тайёргарлик қўрмаётганлигимиз аён бўлиб қолди.

М. С. Горбачев. Тўғри, партия ҳам, матбуот ҳам, бутун жамият ҳам етарлича шай эмаслиги сезилиб қолди. Аммо буни исзохлаш мумкин, чоғи.

И. Д. Лавтеев. Бу ўринда ёшлар проблемалари тўғрисида ҳам, тарих тўғрисида ҳам, миллий муносабатлар муаммолари хусусида одамлар ёзаётган ва гапир-раётган нарсалар ҳақида ҳам айтиб ўтиш мумкин. Бу ҳодисаларнинг қўғини биз кутмаган эдик. Ахир, айниқса марказий газеталарнинг журналистлари, муҳбирлари неча-неча бор Тоғли Қорабғога боришган. Аммо кўп нарсаларни қўришмаган пайқашмаган.

Оқибатда биз ана шу муаммоларга оператив ёндаша билмадик, ташаббусини қўладан бой бердик, баъзи ерларда эса аҳолини назорат қилда олмадик. Бундан қандай хулоса чиқариш керак? Биз ўзимизга ўзимиз аниқ-пухта шундай дейишимиз керак: агар шўга ўхшаш воқеалар ва ҳодисалар қайта қўришга зарба бўлиб тушса, ана шундай воқеалар ва ҳодисалар ҳақида лом-мим де-маслик қайта қўришга бундан ҳам каттароқ ёки ҳар қандай бундан ҳам бўлмаган зарба бўлади.

Бу жуда муҳимдир. Акс ҳолда инкимоийнинг жиддийлиги, инкимоий фикрининг ўғри тўғрисидаги, ҳозирги дунёда матбуотнинг ўғри ҳақидаги тасавуurlаримиз дарҳол шўбада остига олинадими. Мен бундан яна қўйиладиган хулосаларни чиқаришни истар эдик: ҳомонки, бирон-бир воқеа содир бўлган экан, инкимоий ҳаётнинг ҳар бир факти ҳақида индасмадан ўтиб бўлмайди. Индасмаслик мумкин эмас. Бу ҳеч кимнинг қўлидан келмайди.

Индасмаслик эиндир. Оқибатда миш-мишлар, уйдирмалар, ишончсизлик пайдо бўлади. Батозин битта ахборотнинг эълол қилиниши муаммонини ўртадан олиб ташлайди. Нотиқ «Известия» тақриба-

сига танииб, бир қанча миқдорлар келтирар экан, бу қонидан тасдиқлади. Қўғинга воқеалар ва ҳодисалар, деди у, тез, кенг қўламада ва далиллик билан ёндашушни талаб этади. Бундай ваъзят содир бўлиб тураверади, чунки демократиялаш ана шундай ваъзятни вужудга келтирмоқда.

Ғарб пропагандаси ана шундай ҳодисалардан фойдаланаётганини тушуниб турибмиз. Сўзсиз фойдаланмоқда. Аммо агар биз бу ҳодисалар ҳақида қамроқ тақрибидан бўлсак, кечиктироқ тақрибидан бўлсак, улар бундан тобора кўпроқ наф қўришди. Ўзимизнинг хато — камчиликларимизни мафкуравий душманларимизнинг кирдиқорлари деб оқлайверишга барҳам бериш пайти келмадимкин? Ҳозирча ана шундай уриладиган қўғинча бўлиб турибди, лекин бу уришиллар камчиликларимизни, жумладан, ошқоралик сиеэсатидеги камчиликларини таъкидлаб турибди, ҳоло.

Сўғи уч йил мобайнида қўғинга муҳим қорлар, янги қонунлар қабул қилинди. Бўлажак партия конференциясида энг муҳим қорлар қабул қилинадими, деб ўйлайман. Ҳозирча қабул қилинган қорлар ва қонунлар қандай бажарилаётганлиги назар ташлаш ҳам ортиқча бўлмас эди. Агар биз ҳақиқатга тик қарайдиган бўлсак, шунинг тан олишимиз керакики, бундай қорлар ва қонунлар қабул қилингандан кейин қўғинча уларнинг анчасини дарҳол тағтиш этиш бошладими.

Бунга ким айбдор? Ким бўларди, амалдорлар, бюрократлар айбдор. Бу ерда шу ҳақда гапиршиди. Аммо, менимча қар қалай, бунинг сабаби ҳозирги қарорларнинг пала-партишлигидир.

Бу айниқса экономика соҳасида яққол кўзга ташланмоқда. Ахир, экономика-қайта қўришнинг асосини ташкил этади-ку. Одамлар ишлагани хоҳлайдилар, Ана шу истак қайтадан туғилди. Улар: Ишлаганимизга имкон берин! Сон-саноксиз, масъулиятсиз хайбарқаландилардан, тинимсиз қоғозбозлик ва ҳисоботбозликдан, текширишлардан, танбехлардан, кенгаширлардан ва мувофиқлаштиришлардан ҳалос этин! — деб баралла айтмоқдалар.

Ҳўи амалда қандай бўлмоқда? Бюрократни обдон танқид қилиб, пўстагини қоқмоқдамиз, лекин у пинагини ҳам бузаётгани йўқ.

Ҳозир биз конференцияга тайёргарлик қўрғанимиз, ҳар қил рубрикалар очдик, турли материалларни эълол қилганимиз. Назаримда ҳозир қайта қўришимиз учун, бутун мамлакат тақдирини учун энг муҳим масала дунда жумладан, яъни «одамларнинг ишлагани имкон бериш керак», деган жумлага жо бўлган.

Маънавий бузилиш, ҳаддан ташқари тобоник, кейинчалик эса эсоикомикнинг қоронғи томонлари одамларнинг ишлагани инхосини қолдирди, деди «Знамя» журналининг бош редактори Г. Я. Бақланов. Қўғлар ҳозир ҳам ишлагани истамайдилар, бу нарсаларнинг онгига синиб кетган. Бюрократ тарғибни яхши қўлади ва тарғиб ўрнатди, ҳаёт эса тарғиб эмас, балки табиий воқелиқдир. Бу тарғибни ким бузмоқда? Тарғибни аввало, зиёлилар бузишмоқда. Чунки улар ўз ақлдорли билан сабабни индизларига кетиб боришга, ҳаёт қандай кечиши керак ва унинг қонунларига қандай эканлигини ҳақиқатга қилиб олишга уринади. Зиёлиларимиз меҳанлаштириб кетди, ошқоралик ва қайта қўриш учун курашда ўзини қўрғатмади, дейишпти. Зиёлилар қўғилган, қатъиятсиз эмиш. Наҳотки, зиёлилар қайта қўриш учун курашда ўзини қўрғатмаган бўлса? Наҳотки, бутун матбуотимиз шу йиллар давомида зиёлиларнинг иштирокисиз қийаётган бўлса?

Зиёлилар фидокорлик қўрғатинди, деб ўйлайман. Шундан кейин нотиқ ҳамма ерда адолат ва шахсий дийнат тўғрисидаги масалани ниятда ўтириб қўйиб керак, деган фикр-ни айтиди. Шахсий дийнат тўғрисидаги масалани биринчи навбатда ўртага қўйиб керак. Ҳозир «раҳбарлик курсисидеда» ўтирган автор асарларининг тиражи Достоевский романларининг тиражидан ошиб кетишидек аҳволга йўл қўйиб бўлмайди.

Бюрократия механизми узок йиллар мобайнида тарқиб топди. Бюрократия онг-ни захарлади, ҳозир ҳам, бундан бўён ҳам ўз-ўзидан уриб бораверади. Бюрократ одамларнинг пешоюси «так» этиб деворга теқкандида, улар қайта қўриш ҳам боши берк қўғига қириб қолди, дейишлари муқаррар. Бу ниятда жиддий ва зарарли ишдир. Қайта қўриш душманлари истедодсиз, қобилиятсиз одам-

ларга катта лавозимларни эғаллаш ва ҳаётини «ўз бўластига қараб бичиш» имкониятини берган системани ҳимоя қилмоқдалар. Нечоглик қийинчиликлар бўлмасин, ҳар қандай гоғлар қўғилмасин, биз ягона йўлдан қайтият билан олға бораверишимиз керак. Матбуотимизда қуйидаги рақамлар айтиб ўтилди: биз сўғи ўн йилликларда унумдор қор тупроқ ерларнинг 25—40 процентидан ажраб қолдик, ер шўрланishi оқибатида ал-машлаб экнишга батамом имкон бўлмай қолди. Бунга Ватанимизнинг бир қисмини тортиб олишларига қийсасла бўлади.

«Новости» матбуот агентлиги правленесининг раиси В. М. Фалин ўз нутқида бундай деди: Конференция, аслида алақачон бошланган. XXVII съезд ўз ишини якуниладан кейин орадан бир кун ўтган, аслида конференция бошланди. Назаримда, конференция икки асосий йўналишда бормоқда: апрель Пленумидан кейин орадан ўтган уч йил ичидеги ва КПСС XXVII съезидан кейин орадан ўтган икки йил ичидеги тақрибларни умумлаштириш юзасидан гоғийи ва амалий платформа ишлаб чиқилмоқда ҳамда кўтиш программасини тузиш йўсинида конференцияга тайёргарлик қўрилоқда. Партия аъзолари ана шу конференциядан нималарни куттишмоқда, нималардан умидвор бўлишмоқда? Аҳоли бу конференциядан нималарни кутмоқда? Социалистик мамлакатлардаги дўстларимиз нималарни куттишмоқда? Мафкуравий муҳолифларимиз ҳам ана шу конференцияни куттишмоқда.

Ташқи сиеэсат соҳасидаги ташаббусимиз ҳаммага маълум. Аммо бизнинг кичик ишларимиз бутунги кунда маълум маълумда, ҳоржийи дунё учун муҳим, ташқи сиеэсатдир. Шўнга қараб, бизнинг ички қайта қўриш-ишимиз маълумланган программаси нечоглик барқарор, нечоглик изчиллик билан амалга оширилаётганлигига қараб, бизнинг ташқи ишларимизга нечоглик ишончи мумкинлиги хусусида мулоҳаза юритмоқдалар.

М. С. Горбачев. Қайта қўриш реалика айланди. Қайта қўриш социализм замиридаги имкониятини рўбба қачқармоқда ва мамлакатимизни ҳам, яъни халқимизни ҳам, партияимизни ҳам бошқача илмоми этмоқда. Умуман, «Душман образи» пучга чиқмоқда.

Совет Иттифоқи билан, унинг ички ва ташқи сиеэсати билан пропаганда курашининг бутун концепцияси шу неғизга қўриланмоқ, ахир. Биз барчани ҳамқораликка даъват этадиган ташаббускор ташқи сиеэсат неғизни сифатида янғича қирғилишни тақлиф этидик. Бизга эса зўғум қилишга, ҳўкм ўтказишга уриммоқдалар.

В. М. Фалин. Мен В. Г. Афанасьевни қувватламоқчиман, у бундай деди: Сиз бўшлиқни тўғдириб учун пайтдан фойдаланишни истаётганингизда обком секретари, республика Марказий Комитети секретари, ми-нистр ҳўзурига қирғишга бир уриниб қўринг-а. Бизда яхши журналист учун про-граммани ташкил этишга ҳам журналистнинг ўз иш-га қараганда беш-ўн барабар кўпроқ вақт кетади, чунки ҳамма нарсаси бажариб қолганлари бўйча узоқ вақт келишиб олинади. Вақтинги кетишини конкрет на-тижа билан тақослаб бўл-майди. Азиямган бир мас-алани ҳал этиш. Ҳатто жуда ўткир ва гоғт муҳим мас-алалар хусусида билдири-лаётган фикр-мулоҳазаларни ташкил этишга ҳам кўп вақт, йиллар кетади, деса бўлади.

Партия ҳар кун ижрийи воқеалар, ҳодисалар тўғрисидаги конструктив ахборот ёрдамидеа амалий иш на-тижаларини, ўзининг жам-иятга раҳбарлик қилаётган-лигини қўрғатиб бориши ке-рак. Оммавий ахборот вос-талари конференцияга тай-ергарлик қўриш бутун да-нини, конференциянинг ўзи-ни ва ундан кейинги дав-рини ёритишда муайян умумий стратегияга эга бўлишлари лозим.

Тарих масалаларини ёри-тишининг ҳам ўз стратегияси бўлиши керак. Ўғимиздаги бирон нарсаси тўғрисида ким бошлаб, аёёқсиз ёзиш ху-сусида, айниқса, айрим мат-буот оргanelлари, айрим му-носабақалаштиш ярамайди. Бу соҳада ҳам куч-ғайрат-ларни мувофиқлаштириш, ҳаракатларни келишиб олиш зарур. Ният, партия та-рихи дарслиги ҳамда бошқа ҳўжжатларга доир ишлар жадаллаштирилган тақдир-да бу нарсаси жуда ердам бер-ган бўлур эди.

Ҳақиқат ва ҳар ширда ҳа-лол бўлиш керак — турму-шимизни янғиллаш бораси-даги гоғт катта бунёдкорлик ишларини ҳал қилишга қўла-б-қувватлаётганлик и н и л-лаш шарт. Ана шу, деди СССР Театр афборлари созиш прав-

ленесининг раиси К. Ю. Лавров. У қайта қўриш йу-лантинги мустақамлигини га-ниратилдайдиган энг асосий принципларини ишлаб чиқиш керак, деган тақлифини айт-ди. Шундай қилиниши шарт.

Ҳали эълатиб ўтилган қо-нулар ҳам шулар жумласи-дандир. Қонунлар ярим-ёри-ти эмас, балки тўла куч би-лан амал қилишга эришиш керак. Олға томон ишга би-лан ҳаракат қилиб бориш га-рантиса мана шундадир. Ўз ҳаёти ва ишлари билан қай-та қўришга содиқ эканлиқ-ларини исботлаган кишилар партия конференциясига, албатта, боришларини ва аксинча, унга қаршиллик қўрғатаётган, унинг олға сил-кишга тўсқинлик қилаёт-ган кишилар эса шу конфе-ренцияда бўлмасликлариини жуда истардим, деди нотиқ.

СССР Наириёт, полигра-фия ва китоб савдоси иш-лари давлат комитетининг раи-си М. Ф. Ненашев оммавий қайта қўришдаги роли тўғр-исида гапирди. У мамлакат-нинг ҳамма жойида меҳнат-кашларнинг активлиги қу-чайганлигини қайд этиб, баъзи кишилар ҳали ҳам гўё қайта қўришни «юқори-да» туриб — аппарат куч-лари билан амалга ошириш мумкин деган фикрларидир, деди.

Вақолики, қайта қўриш-нинг асосий хусусияти у миллионларнинг иштироки-сиз амалга оширилиши мум-кин эмаслигидандир. Шўнинг учун ҳам «Правда»нинг ма-қоласи жуда ўз вақтида чиқди. Бу мақола одамларни асло бефар қолдирмади, афкор оммаи нияхотда тўлқинлантириб юборди. Ҳо-зир одамларнинг хатлари — газеталардаги энг ўқи-миш нарсалардир. Тўғри-да, рўй-роҳт ёзилган ҳў-хатлар қайта қўриш муқар-рарлигини дадилдир.

Бу — партия конфе-ренцияси атрафисидеги жуда муҳим сиеэсат сабоқ, одам-ларга шу қадар зўр ишонч сабоғидир.

Биз турғунлик даврининг моҳитини ҳозирча яхши қўрғатиб берганимиз йўқ ва ун-и яққол қўрғатишимиз шарт, деб ҳисоблайман. Ахир жамиятнинг, мамлакатнинг бошқа йўли йўқми, деган асосий саволининг жавобини мана шундан топши мум-кин. Бунга ҳамма тушуниб олиши керак.

Мана шу турғунлик даври бизни: ахлокий муҳитни ҳам, ёшларнинг маънавий соғлигини ҳам қанчалик буз-ганлигини партия конфе-ренциясида ҳам баралла айтиш лозим, деб ҳисоблайман. Яма-моатчилиқнинг неча ўн йил-лар мобайнида таркиб топ-ган пасивлигини, масъу-лиятсизлигини, фақат юқо-ридан бериладиган ва сўз-сиз итоатўйликка олиб бо-радиган бўйроққатига қў-лоқ солишга одатланиб қол-ганлигини бартафқ этиш осон эмас. Аммо биз бун-дай қўришилларни бартафқ этишимиз лозим. Шундай қилинмаса, олға томон ҳар-акат бўлмайди, жамият тара-қий этмайди.

Менимча, биз ҳозир пар-тия тўғрисида кўпроқ гапи-ришга жуда муҳтожмиз. Кон-ференция партия конфе-ренцияси бўлиши сабабли мен аслида шундай кенг қўла-мада жиддий гурун ҳақи-да бошлангани йўқ, деб ҳисоб-лайман. Газеталарда бу нарсаси кўринмапти. Партия аппарати сукут сақламоқда, деган фикр тўғилмоқда, баъ-зилар эса партия аппарати-нинг сукут сақлаётганлиги тасодифий эмас, унинг айти-дагани гапи йўқ, ёки у айти-даганига қўйишлайпти, деган хулоса чиқармоқда-лар. Партия тўғрисида, унинг қайта қўришдаги роли ҳақи-да ҳозир гаплашиб олиш ни-ҳоятда зарур, деб ҳисоблай-ман.

Коммунистлар ва партия-сизлар, комсомоллар, өхти-молики, қатт пионерлар, ветеранлар ва ёшлар — ху-ласа ҳамма: Биз XIX Бутун-иттifoқ партия конфе-ренциясини қандай қўриб оли-ямиз, деган битта муаммони муҳокама қилмоқда, деган таассурот вужудга келмоқда, деди «Комсомольская прав-да» газетасининг бош редак-тори Г. Н. Селезнев.

Ҳозир йилгишлардагина эмас, шу билан бирга редак-цияларнинг потчасида ҳам демократиямиз қандай ри-вожланади, биз қайси йўлдан борамиз, умуман социали-стик плорализм нима ўзи, деган катта ва кичик жуда кўп саволлар ўртага қўйил-моқда. Ишончим комилки, ёшларнинг бу қизқишини сўндирмаслик, ўткир, аччиқ саволлар бераётган киши-ларни силтаб ташламаслик керак.

Ёшлар қайта қўришга фа-ол киришяётганликларини кундалик практикада қўриб ишоп ҳосил қилмоқдамиз. Бизнинг газетамизда «Иш бериш» деган рубрика пай-до бўлди.

Дарҳақиқат, конкрет тад-бирнинг, ҳақи-қаракатнинг қад-қиммати ошмоқда. Биз, газетачилар, «Турар қой қи-либ қишлоқни тайламан»

рубрикаси қишлоққа бориб уни юксалтиришни шу на-рда кўп истовчиларни оёққа турғизганини кутмаган эдик. Бу рубрика Россия Қоқора-тупроқ зонасидаги қишлоқ-ларнинг сира осон бўлмаган турмушига бағишланган эди. Қишлоқда яшаш учун кўнчи-борилини хоҳловчилар юз-миг кишинида ошиб кетди. Ҳозиргача эса 20 мингдан кўпроқ йилгит-қиз ўша ёққа жўнаб кетди.

Гарчи ҳўжаликлар асосан уларнинг келишига ҳозир-лик қўрсаларда, қишлоқлар-га янги кўнчи келган киши-лар ҳар қандай майда-чи-да ишқалишларга дуч кела-бошлайдилар. Ёшларнинг ҳафасаласи шир бўлишга ҳеч қандай асос қолдирмаслик мумкин, афуски аввал-лари шундай бўлар эди. Онғни ҳақиқатга турмуш бел-гиллаб келган, зотан биз қай-та қўриш даврида мамлакат Россиянинг Қоқоратупроқ зонасини юксалтиришга даъват этган кишиларни ал-дашларига йўл қўй олмай-миз.

Сўнгра Бутуниттifoқ Музыка жамияти правлене-сининг раиси И. К. Архипо-ва сўзга чиқиб, жамиятни ўзгартириш жараёнида ма-нашларнинг муҳим роли тўғ-рисида гапирди. Мамлака-тимизда жуда кўп аюбий музикачилар бор, деди у. Иккинчи томондан эса музи-кага эътиборсизлик кўзга ташланмоқда. Бу ҳол илк бо-лалик давридан бошлан-моқда.

Бутуниттifoқ Музыка жамиятининг фаолияти ма-млакатнинг музика ҳаётига сезиларли таъсир ўтказиши керак. Афуски, ҳозирча оммавий ахборот воситалари жамият ва унинг ишлари тўғрисида ҳам хабар бермоқ-далар.

Барнамол шахсини тарбия-лаш-гоят муҳим муаммодир. Бундай тарбия эса болалик дан бошланади.

Бизда мактабгача бадий тарбия ўз ҳолига ташлаб қўйилган, умумий таълим мактабларида музикани ўғи-тиш нияхотда ёмон ташкил қилинган. Агар биз болани гўдаклигиндан яхши музика-га, ҳали қўғишга, масалан ва-танпарварлик қўғишига меҳр-мулоҳада руҳида тар-бияламиз эканми, у ҳолда мана шу бўшлиқни тез ора-да қандайдир рок ёки ҳозир мислсиз миғфеларга қўйиб кетган даҳшатди музика эғаллаб олади.

Пировадиди нотиқ ом-мавий ахборот воситалари-нинг вакилларига муружаат этиб, музика санъати — му-ҳим, мафкуравий санъат эканлиги унутмангиз, деб истак билдирди. Бу санъат-га жамият муттасил эъти-бор бериб, унга ғамхўрлик қилиши зарур.

Ошқоралик — қайта қў-ришнинг қудратли восита-ларидан биридир. Ундан ниҳо-ятда зўр принципиаллик би-лан фойдаланиш лозим, деб таъкидлади ўз нутқида СССР Ёзувчилар союзи правлене-сининг биринчи секретари В. В. Карпов. Ҳозирча эса, деб ҳисоблайди у, бир ёлқа-малик ҳоллари оз эмас. Газе-та ёки журнал биронтасини ўткир танқид қилиб, мақола босиб чиқарида-ку, аммо тан-қид қилинган кишига сўз бермайди. Бу тўғри эмас, деб ўйлайман, шу ҳақ ту-затилиши керак, деди нотиқ.

Шу муносабат билан му-нозара қилишчилари матбу-от сўхталарида далил-ис-ботлар билан жавоб қайта-ришда баб-баравар ҳўқуқдан фойдаланишлари керак, де-ган фикр билдирди. Но-тиқнинг айтишича, бу нарсаси оммавий ах

Тошкент оқишми • 3-бет

